

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 czerwca 2013 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od W. M. łącznej kwoty 42003,83 złotych na którą składała się kwota kapitału w wysokości 24241,94 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 czerwca 2013 r. od dnia zapłaty, odsetki umowne w wysokości 852,13 zł., odsetki karne w wysokości 16909,76 zł. oraz koszty windykacji w wysokości 0,00 zł. Dodatkowo powód domagał się zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 526 zł. oraz zasądzenia zwrotu innych kosztów w kwocie 9,47 zł. (eCard).

W uzasadnieniu pisma inicjator postępowania wskazał, że dochodzona kwota stanowi niespłaconą należność wynikającą z zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 06 sierpnia 2009 r. umowy pożyczki. Wierzytelność wobec pozwanego była przedmiotem umowy cesji z dnia 07 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy L.VI Wydział Cywilny w L. nakazem zapłaty z dnia 11 września 2013 roku, wydanym w sprawie VI Nc-e (...) w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu W. M. aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi łączną kwotę 42003,83 zł. oraz kwotę 535,47 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw (k. 4).

Pismem, które do Sądu Rejonowego L.VI Wydział Cywilny w L. wpłynęło w dniu 25 września 2013 r. pozwany W. M. wniósł sprzeciw od wydanego przeciwko niemu nakazu zapłaty (k. 4ver).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał, że kwota wskazana w nakazie zapłaty na skutek działań pierwotnego wierzyciela – (...) Banku – jest już egzekwowana zgodnie z tytułami wykonawczymi wystawionymi przeciwko pozwanemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S.. Jak podnosił pozwany W. M. ponowna egzekucja komornicza jest niezasadna i przy niedochowaniu staranności doprowadzi do zdublowania sprawy.

Sąd Rejonowy L.w L. VI Wydział Cywilny postanowieniem wydanym w dniu 07 października 2013 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, po czym przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w S. (k. 7ver).

Zarządzeniem z dnia 31 grudnia 2013 roku pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia pozwu na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. między innymi poprzez zgłoszenie okoliczności faktycznych, zarzutów i wniosków dowodowych w terminie dwutygodniowym, pod rygorem ich pominięcia (k. 10).

W pozwie wniesionym w odpowiedzi na w/w wezwanie na urzędowym formularzu dnia 16 stycznia 2014 roku reprezentujący powoda pełnomocnik na dowód istnienia oraz rozmiaru obciążającej pozwanego względem inicjatora postępowania należności powołał umowę pożyczki zawartą przez pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z pozwanym W. M. z dnia 06 sierpnia 2009 r., nr NP\ (...) (k. 16-18), umowę cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 19-22), zawiadomienie pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23), przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 24).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 06 sierpnia 2009 r. W. M. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę pożyczki nr NP\ (...) – pożyczka powtórna (dowód: umowę pożyczki z dnia 06 sierpnia 2009 r., nr NP\ (...), k. 16-18).

Z uwagi na nieterminowe regulowanie zaległości pismem z dnia 27 maja 2010 r. (...) Bank S.A. wypowiedział W. M. umowę pożyczki i wezwał pozwanego do zapłaty ciężącego na nim zadłużenia.

Umową cesji z dnia 07 czerwca 2013 r. powód nabył wierzytelność pozwanego od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r., k. 19-22).

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r., stanowiącym jednocześnie wezwanie do zapłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty należności w kwocie 42037,25 zł.

Zaprezentowany stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów: umowy pożyczki z dnia 06 sierpnia 2009 r., nr NP\ (...) (k. 16-18), umowy cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 19-22), zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23), przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 24).

W ocenie Sądu wytoczone powództwo podlegało uwzględnieniu.

W świetle przepisu 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Ponadto, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 k.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dokumentów załączonych do pozwu: umowy pożyczki z dnia 06 sierpnia 2009 r., nr NP\ (...) (k. 16-18), umowy cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 19-22), zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23), przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 24) stwierdzić należy, że dokumenty przedłożone przez powoda potwierdzają skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności jak i zasadność wytoczonego powództwa.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy pożyczki ani też wskazanej przez powoda w pozwie wysokości należnej spłaty. Przedstawione przez stronę powodową dokumenty jednoznacznie potwierdzają zarówno fakt zawarcia umowy pożyczki, jak i jej niespłacenia. Sąd w pełni dał im wiarę, chociażby wobec nieprzedstawienia dowodów przeciwnych.

Pozwany W. M. nie wskazał dowodów przeciwnych, które by zwalniały go z zobowiązania wobec powoda. Pozwany w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty podał, iż dochodzona od niego należność jest już egzekwowana na podstawie wcześniej wystawionych tytułów wykonawczych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S..

W ocenie Sądu trudno jest nadać walor dowodowy oświadczeniu pozwanego o prowadzeniu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych na wniosek pierwotnego wierzyciela (...) Banku S.A. we W. wobec braku jakichkolwiek dowodów na poparcie tych twierdzeń. Sąd nie mógł wyrokować na podstawie dowodów, których istnienie i prawdziwość nie zostało przez stronę pozwaną w żaden sposób udowodnione.

Mając na względzie fakt przyznania przez pozwanego wszelkich podnoszonych przez stronę powodową twierdzeń, nie kwestionowania zasadności ani też wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, uznała zasadność wytoczonego powództwa i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c., a więc zgodnie z zasadą ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu. Na powyższe koszty składała się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w wysokości 526 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł. Te ostatnie ustalono na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.).

Wysokość należnej do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu Sąd ustalił w oparciu o przepis art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 j.t.). Zgodnie z powyższą

regulacją winna ona zostać uiszczona w łącznej wysokości 2101 zł. Wobec faktu wpłaty przez powoda części opłaty od pozwu w kwocie 526 zł. Sąd nakazał pobranie od pozwanego W. M. jej pozostałej części w wysokości 1575 zł. – punkt III sentencji wyroku.